

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακριβές ηλεκτρονικό
αντίγραφο, το οποίο
θεωρήθηκε από
νόμιμη απουλεύοντα μένη
σήμανση και έκδοσή
του, με προηγμένη
ηλεκτρονική υπογραφή.
Αθήνα, 2021.10.26
11:47:33 EEST Ο/Η
Γραμματέας

Αριθμός απόφασης 4606 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Γ.Α.Κ./Ε.Α.Κ. αίτησης: [REDACTED] -6-2021)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Πέτρο Κομισόπουλο, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε κατόπιν νόμιμης κλήρωσης σύμφωνα με το Ν. 3327/2005.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις [REDACTED] Σεπτεμβρίου 2021, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση με αντικείμενο την προσωρινή ρύθμιση κατάστασης (επιδίκαση διατροφής υπέρ ανήλικων τέκνων) μεταξύ

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
πληρεξούσιας δικηγόρου

ΤΟΥ ΚΑΘ'ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ:

[REDACTED] κατοίκου [REDACTED] με ΑΦΜ [REDACTED] ο οποίος
παραστάθηκε μετά τού πληρεξούσιου δικηγόρου του Δημητρίου
Φουφόπουλου του Αντωνίου (ΑΜ 4142 Δ.Σ. Πειραιώς), κατοίκου Αθηνών
(οδός Κρέοντος αρ. 93).

Η αιτούσα απηύθυνε ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού την από [REDACTED] 2021 αίτησή της σε βάρος του καθ'ου η αίτηση, η οποία κατατέθηκε νόμιμα (Γ.Α.Κ.-Ε.Α.Κ. [REDACTED] 2021) και ορίστηκε δικάσιμος για τη συζήτησή της αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της κατά την παραπάνω συνεδρίαση, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στους ισχυρισμούς τους που ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο και περιέχονται στα εμπροθέσμως κατατεθέντα έγγραφα σημειώματά τους, ενώ προσκόμισαν η μεν πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας το υπ' αριθμ. [REDACTED]/2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ο δε πληρεξούσιος δικηγόρος του καθ'ου η αίτηση το υπ' αριθμ. [REDACTED]/2021 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ίδιου Δικηγορικού Συλλόγου.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αρ. 4 και 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει, σαφή έκθεση των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση αυτής από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και ορισμένο αίτημα. Η έκθεση στο δικόγραφο της αγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία πρέπει να είναι όσα είναι νομικώς ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου ζητείται και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να εξατομικεύουν την επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της αξιώσεως, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η δυνατότητα, το μεν δικαστήριο να κρίνει τη νομική βασιμότητα της αγωγής και να διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγόμενος να μπορεί να αμυνθεί

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4606 /2021 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

κατά της αγωγικής αξιώσεως που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση (ΑΠ 1424/2017, ΑΠ 597/2015). Το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την ιστορική βάση της αγωγής και το υποβαλλόμενο αίτημα και εφαρμόζοντας αυτεπαγγέλτως τον νόμο, προσδίδει στα περιστατικά, που αναφέρονται σε αυτή, τον κατάλληλο νομικό χαρακτηρισμό και υπάγει τον προβαλλόμενο ισχυρισμό στην, κατά την κρίση του, εφαρμοστέα διάταξη, για να διαγνώσει την ύπαρξη ή μη της επίδικης έννομης σχέσης ή έννομης συνέπειας (δικαιώματος-υποχρέωσης). Ως ιστορική βάση της αγωγής, κατά το άρθρο 216 παρ. 1 α' ΚΠολΔ, νοείται το σύνολο των γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν την αγωγή και χωρίς την επίκληση των οποίων δεν είναι εφικτή η διάγνωση της επίδικης έννομης σχέσης. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 1485, 1486, 1489, 1493 ΑΚ προκύπτει ότι οι γονείς έχουν κοινή και ανάλογη με τις δυνάμεις τους υποχρέωση να διατρέφουν το ανήλικο τέκνο τους, ακόμη και εάν αυτό έχει περιουσία, της οποίας όμως τα εισοδήματα ή το προϊόν της εργασίας του ή άλλα τυχόν εισοδήματά του, δεν αρκούν για τη διατροφή του. Το μέτρο της διατροφής προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες ζωής του και περιλαμβάνει τα αναγκαία για τη συντήρηση και εν γένει εκπαίδευσή του έξοδα. Ως συνθήκες ζωής νοούνται οι συγκεκριμένοι όροι διαβίωσης, που ποικίλουν ανάλογα με την ηλικία, τον τόπο κατοικίας, την ανάγκη επιτήρησης και εκπαίδευσης και την κατάσταση της υγείας του δικαιούχου, σε συνδυασμό με την περιουσιακή κατάσταση του υποχρέου. Για να καθοριστεί το ποσό της δικαιούμενης διατροφής αξιολογούνται κατ' αρχήν τα εισοδήματα των γονέων από οποιαδήποτε πηγή και στη συνέχεια πρόσδιορίζονται οι ανάγκες του τέκνου, καθοριστικό δε στοιχείο είναι οι συνθήκες της ζωής του, δηλαδή οι όροι διαβίωσής του, χωρίς όμως να ικανοποιούνται οι παράλογες αξιώσεις. Η κατά τα ως άνω υποχρέωση των γονέων προς διατροφή του τέκνου τους βαρύνει αυτούς, κατά το άρθρο 1489 παρ. 2 ΑΚ, ανάλογα με τις δυνάμεις τους (ΑΠ 995/2019). Στοιχεία δε θεμελιωτικά του δικαιώματος διατροφής τέκνου,

τα οποία πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 216 παρ. 1 α' ΚΠολΔ, να περιέχονται στη σχετική αγωγή για το ορισμένο αυτής, είναι η αδυναμία του ανηλίκου τέκνου να διατρέψει τον εαυτό του από τα εισοδήματα της περιουσίας ή το προϊόν της εργασίας του, τα περιουσιακά στοιχεία του εναγομένου γονέα, οι ανάγκες του ανηλίκου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες ζωής του, οι οποίες είναι προσδιοριστικές του ύψους της διατροφής που πρέπει να του καταβληθεί, και το αιτούμενο, για όλες αυτές τις ανάγκες του, συνολικό ύψος της δαπάνης, που αποτελεί την κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις ανάλογη διατροφή του, χωρίς να απαιτείται να προσδιορίζεται στο δικόγραφό της με ακρίβεια και το απαραίτητο για την κάλυψη κάθε επί μέρους ανάγκης του χρηματικό ποσό ούτε και να εκτίθενται και οι οικονομικές δυνατότητες του άλλου γονέα, διότι το στοιχείο αυτό ανήκει στη βάση ένστασης από το άρθρο 1489 παρ. 2 ΑΚ, την οποία μπορεί να προτείνει ο εναγόμενος προς περιορισμό της υποχρέωσής του προς διατροφή, ισχυριζόμενος ότι το τέκνο έχει δικαίωμα διατροφής έναντι και του άλλου γονέα ο οποίος υποχρεούται να συμβάλλει στη διατροφή του τέκνου, ανάλογα με τις προσδιορισμένες με την ένσταση οικονομικές του δυνατότητες (ΑΠ 1175/2020, ΑΠ 124/2017, ΑΠ 1322/2013, ΑΠ 1388/2009 δημ. Νόμος, Μ. Μαργαρίτη, ΕπΕρμΑΚ & ΕισΝΑΚ, έκδ. 2016, άρθρα 1485-1487 αρ. 13, άρθρα 1488-1491 αρ. 8, Β. Βαθρακοκούλη, ΕρΝομΑΚ, τ. Ε', Οικογ. Δικ., έκδ. 2004, άρθρο 1489 αρ. 11).

Στην προκείμενη περίπτωση τήν κρινόμενη αίτησή της η αιτούσα, υπήκοος [REDACTED] εκθέτει ότι με τον καθ'ου η αίτηση, Έλληνα υπήκοο, ναυτικό στο επάγγελμα, είχε συνάψει πολιτικό γάμο στο Περού κατά το έτος 2003 και ότι από το γάμο τους αυτό απέκτησαν δύο άρρενα τέκνα, γεννηθέντα στη [REDACTED] κατά τα έτη 2007 και 2008, αντίστοιχα. Ότι αρχικά εγκαταστάθηκαν στη [REDACTED] όπου διέμειναν έως το Δεκέμβριο του έτους 2013, οπότε μετεγκαταστάθηκαν στο Περού. Ότι η συμπεριφορά του καθ'ου ήταν καθ' όλη τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης αντισυζυγική έναντι αυτής, εξυβρίζοντας και υποτιμώντας την, απαξιώνοντάς την για την καταγωγή της. Ότι τον

Αύγουστο του έτους 2014 ο καθ'ου αποχώρησε από το Περού και επέστρεψε στην Ελλάδα, με το πρόσχημα ότι θα εξασφάλιζε και σ' αυτήν και τα ανήλικα τέκνα τους πόρους για την επάνοδό τους στην Ελλάδα, κάτι το οποίο όμως δεν πραγματοποιήθηκε, καθώς έκτοτε ο καθ'ου εκδήλωσε την πρόθεσή του για οριστική διάσπαση της μεταξύ τους έγγαμης συμβίωσης. Ότι από τό ως άνω χρονικό σημείο (Αύγουστος 2014) επήλθε η πλήρης διάσταση των μεταξύ τους σχέσεων και ότι παρά την επακολουθήσασα μεταξύ τους συμφωνία να της καταβάλει για λογαριασμό των τέκνων τους το ποσό των 300 ευρώ για το καθένα μηνιαίως για την κάλυψη των διατροφικών τους αναγκών και να επικοινωνεί με τα τέκνα τους, όποτε αυτός επιθυμεί, εντούτοις δεν υπήρξε συνεπής στη συμφωνία τους αυτή, καθώς από τον Αύγουστο του έτους 2014 έως τον Αύγουστο του έτους 2020 μέσω διάφορων μη τακτικών καταβολών κατέθεσε για λογαριασμό των τέκνων τους, ως διατροφή τους, το συνολικό ποσό των 4.500 ευρώ μόνο, ενώ έχει επιδείξει πλήρη αδιαφορία για την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας του με αυτά. Ότι η ίδια ήταν πάντοτε άνεργη, χωρίς πόρους και εισοδήματα, ζώντας υπό δραματικές συνθήκες με τα ανήλικα τέκνα της, των οποίων ασκεί εν τοις πράγμασι την επιμέλειά τους, στο Περού και των οποίων οι μηνιαίες διατροφικές ανάγκες ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 1.200 ευρώ μηνιαίως. Ότι ο καθ'ου είναι πλέον συνταξιούχος ναυτικός και αποκερδαίνει πολύ υψηλή μηνιαία σύνταξη, ενώ η ίδια, μην έχοντας καθόλου εισοδήματα, συντηρείται δανειζόμενη χρήματα από τον αναφερόμενο στην αίτησή της αδελφό της, εν γνώσει και με τη συναίνεσή του καθ'ου και ότι η οικονομική αυτή ενίσχυση έχει υπερβεί το ποσό των 5.000 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό και επικαλούμενη τη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης λόγω της διακινδύνευσης της επιβίωσης της ίδιας και των τέκνων της από την μη καταβολή διατροφής για την κάλυψη των αναγκών τους, ζητεί να ρυθμιστεί προσωρινά η διαμορφωθείσα από τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης κατάσταση και να υποχρεωθεί ο καθ'ου να της καταβάλει προσωρινά, για λογαριασμό των ανήλικων τέκνων τους, το

συνολικό ποσό των 1.200 ευρώ μηνιαίως, ισομερώς, δηλαδή 600 ευρώ για το καθένα εξ αυτών μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της κύριας αγωγής που θα ασκήσει σε βάρος του καθ'ου, καθώς και το ποσό των 5.000 ευρώ, το οποίο αναγκάστηκε αυτή να δανειστεί από τον αδελφό της για την κάλυψη των διατροφικών τους αναγκών. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί ο καθ'ου στα δικαστικά της έξοδα. Με το περιεχόμενο αυτό η κρινόμενη αίτηση αναρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, διότι είναι κατά τόπον αναρμόδιο, διοθέντος ότι ουδένα στοιχείο δεν εκτίθεται στο δικόγραφο της αίτησης, από το οποίο να θεμελιώνεται η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αυτού, καθώς ο μεν καθ'ου η αίτηση είναι κάτοικος [REDACTED] οι δε δικαιούχοι της αιτούμενης διατροφής, δηλαδή τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων, αλλά και η εκπροσωπούσα αυτά στην παρούσα δίκη μητέρα τους είναι κάτοικοι της πόλης [REDACTED] Περού (άρθρα 22, 39 Α ΚΠολΔ), ενώ κανένας τόπος δεν άναφέρεται, που να ανήκει στην τοπική αρμοδιότητα της περιφέρειας του Δικαστηρίου τούτου. Ωστόσο, λόγω της παράστασης του καθ'ου η αίτηση και της μη εναντίωσής του στην ως άνω κατά τόπον αναρμοδιότητα, με την υποβολή σχετικής ένστασης, θεωρείται ότι υπάρχει σιωπηρή συμφωνία των διαδίκων για την παρέκταση της αρμοδιότητάς του Δικαστηρίου αυτού, διοθέντος ότι η διαφορά είναι μόνο περιουσιακή (άρθρο 42 παρ. 2-1 ΚΠολΔ). Κατά τα λοιπά, η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ., 731, 732, 735 ΚΠολΔ), πλην όμως είναι απορριπτέα στο σύνολό της ως προς αμφότερα τα σωρευόμενα αιτήματά της. Ειδικότερα, ως προς το πρώτο σωρευόμενο αίτημα περί υποχρέωσης του καθ'ου για καταβολή προσωρινής διατροφής υπέρ των ανήλικων τέκνων του η αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας του δικογράφου, καθώς σ' αυτό δεν γίνεται οποιαδήποτε μνεία περί της αδυνάμιας των ανήλικων τέκνων να αυτοδιατραφούν, είτε λόγω της έλλειψης περιουσίας τους, είτε λόγω της

[REDACTED]

αδυναμίας τους να εργαστούν ενόψει μάλιστα της ηλικίας τους (14 και 13 ετών, αντίστοιχα, κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης), ούτε όμως προσδιορίζονται οι συνθήκες ζωής των δικαιούχων ανηλίκων στον τόπο, όπου διαμένουν, από τις οποίες να δικαιολογείται η αξίωση του κάθε αναφερόμενου κονδυλίου για την κάλυψη των διατροφικών τους αναγκών, ενόψει μάλιστα του ότι αυτά διαμένουν σε τόπο εκτός της ελληνικής επικράτειας με διαφορετικό νόμισμα, αν και οι ανάγκες προσδιορίζονται στο εγχώριο νόμισμα μόνο, μη αρκούσας της έκθεσης μόνο των κονδυλίων που αντιστοιχούν για κάθε αναγκαία δαπάνη. Επίσης, στο δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης δεν προσδιορίζονται τα εισοδήματα του καθ'ου η αίτηση και η εν γένει περιουσιακή του κατάσταση, ώστε να μπορεί να γίνει ο συσχετισμός των οικονομικών του δυνάμεων με την υποχρέωση καταβολής σε χρήμα διατροφής για την κάλυψη των μηνιαίων αναγκών των ανήλικων τέκνων του, μη αρκούσας της απλής και παντελώς αόριστης αναφοράς της ιδιότητας του καθ'ου ως συνταξιούχου ναυτικού και της είσπραξης πολύ υψηλής μηνιαίας σύνταξης. Τα στοιχεία αυτά είναι απαραίτητα για το ορισμένο του δικογράφου με αίτημα την καταβολή διατροφής υπέρ ανήλικου τέκνου έναντι του υπόχρεου γονέα του και η έλλειψη αυτών δημιουργεί διαδικαστικό απαράδεκτό, που ελέγχεται αυτεπαγγέλτως και οδηγεί στην απόρριψη της σχετικής αίτησης, σύμφωνα με όσα εκτίθενται ανωτέρω στην προηγούμενη νομική σκέψη (ΑΠ 1175/2020 ό.π.). Εξάλλου, ως προς το δεύτερο σώρευόμενο αίτημα περί υποχρέωσης του καθ'ου να καταβάλει στην αιτούσα το ποσό των 5.000 ευρώ ως οφειλή της τελευταίας προς τον αναφερόμενο αδελφό της με αιτία την υποχρέωσή της για αποπληρωμή δανείου που έχει λάβει από αυτόν για την κάλυψη των διατροφικών αναγκών της ίδιας και των ανήλικων τέκνων της η αίτηση πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως μη νόμιμη, διθέντος ότι στο δικόγραφο αυτής κανένα πραγματικό περιστατικό δεν εκτίθεται, από το οποίο -και αληθές υποτιθέμενο- να δημιουργείται αξίωση της αιτούσας από οποιαδήποτε νόμιμη

αιτία έναντι του καθ'ου και αντίστοιχη ενοχική υποχρέωση του τελευταίου για την καταβολή του εν λόγω χρηματικού πόσου. Τέλος, λόγω της συγγενικής σχέσης των εκπρόσωπούμενων από την αιτούσα ανήλικων τέκνων με τον καθ'ου πρέπει τα δικαστικά έξοδα να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων (άρθρα 106, 179, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΦΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις [REDACTED] 2021 χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, με τη σύμπραξη της Γραμματέα [REDACTED] μόνο για τη δημοσίευση.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

